

«ΠΡΟΣΔΙΟΡΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΎΛΗΣ»

Ο προσδιορισμός που δηλώνει την 'Ύλη' εκφέρεται::

α) εμπροθέτως με **'εχ+Αφαιρετική'** πτώση:

(i) *ex animo constamus et corpore*, Cic. *Fin. iv*, 8,19 = αποτελούμαστε από πνεύμα και σώμα.

(ii) *non pauca pocula ex auro*, Cic. *Verr. iv*, 62 = αρκετά κύπελλα από χρυσό.

β) με **'απλή Αφαιρετική'** πτώση κυρίως μετά τα ρήματα *facere*, *feri* και συνώνυμά τους όταν μάλιστα έχει μεταφορική σημασία:

(iii) *quid hoc homine faciatis*, Cic. *Verr. ii*, 1,42 = τι να κάνετε με ένα τέτοιο άνθρωπο δηλ. «τι μπορείτε να δημιουργήσετε έχοντας ως πρώτη ύλη αυτόν εδώ τον άνθρωπο»

(iv) *quid Tulliola mea fiet*, Cic. *Fam. xiv*, 4,3 = τι θα γίνει με την αγαπητή μου Tulliola

(v) *quid te futurum est?*, Cic. *Verr. ii*, 155 = τι πρόκειται να γίνει με εσένα.

(vi) *vita corpore et spiritu continetur*, Cic. *Marc. 28* = η ζωή συνίσταται από σώμα και πνεύμα.

(vii) *scopulis pendentibus antrum*, Verg. *Aen. i*, 166 = μια σπηλιά από κρεμάμενους βράχους.